

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

O ante E

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](#)

O^rāvīz porticus, du^x appellantur, quarum alteram theatro Marcelli propriam Octavia soror Augusti fecit: alterā theatro Pompei proximam Caⁿ. Octavius, Caⁿ. filius, qui fuit aedilis curulis Pr. Con. Decemvir sacris faciendis, triumphavitque de rege Perse navalī triumpho: quam combustam reficiendā curavit Cæsar Augustus. Festus.

O^rāvīz sānūs, a^m, Csc. 1. de Divin. Ex quo genere spē ariolorum etiam & vatum suribundas prædictiones, ut Octavianō bello Cornelii Culeoli, audiendas putaverunt.

O^rāvīz sānūs, Augusti Cæsars cognomē: unde tractum, quod ex Octaviorum familia in Cæsarū gentem fuent adoptatur, quemadmodum & Africani minor dictus est Aemilianus; quod Pauli Aemilius filius fuent, à P. Cornelio Scipione adoptatus. Solebat enim in adoptionib. nōm naturalis familiæ una aut altera litera extenti ad easū retinendam memoriam. O^rāvīz sānūs, Vaccorium oppidum in Hispania Tarraconensi, cuius meminit Ptolemy lib. 2. cap. 6. Vulgo Tarraco, q^u El etiam Octodurum oppidum in Alpibus Cottini, non procul à Centronibus: cuius incola^x Octodurensis commemorantur Plin. lib. 3. cap. 20. Vulgo T. Manritis.

O^rāvīz sānūs, Vnus ex Phœnix, tempore Alcino regis, ut ostendit Hom. lib. 8. Odyss.

Ocypte, ^{sānūs}, Vna ex Harpyis: sic dīta, quod alarum velocitate pellentur: enim celer, & citus dicitur: ^{sānūs}, volo.

Vide Calium lib. 39. cap. 27.

O^rāvīz sānūs, Nympha fuit, Chironis Centauri filia ex Chancio Nympha: ita dīta, à celeriter fluendo. ^{sānūs} celer, & ^{sānūs} fluo. Poëtae in carmine abscindunt alterum r. quod aliter hexametriū Carmen nequeat ingredi. Ovid. 2. Metam. - quam quondam nympha Chancio fluminis in rapidi ripis enixa vocavit Ocyroon.

O^rāvīz ante D. O^rāvīz, īērōr, Vrbs est in Mœsia inferiori, inter Axiacem & Boriathenam amnes, pauliūs ab Ponto Euxino remota: autor Prolemus tabula Europa octava, & apud Melam, lib. 2.

O^rāvīz, īērōr, Vnus ex Centauris, Ixionis ex Nube filius, à Mopso insecessus in nuptiis Parisi. Ovid. 12. Metam. Occubuit, frustraq. loqui tentavit Odites.

O^rāvīz, īērōr, Halizoum dux fuit, quem Agamemnon in bello Troiano interfecit. Hom. lib. Iliad. 5.

Odrufe, īērōr, Populi sunt Thracie. Plin. lib. 4. cap. 11. Horū olim amplissimum fuit regnum, ab Abderis Thracie urbe usq; ad Pontum Euxinum, & illum fluvium extensem. Vide Thudidem lib. 2.

O^rāvīz ante E. Oea, ^{sānūs}, Africæ civitas est, una ex tribus que Tripolim illā Africam fecerunt: Solinus. Achæi Tripolim lingua sua signat de triū ubiū numero. Oea, Tapira, Leptis magnæ, &c. Oeagrus, ^{sānūs}, Nomen est patris Orphei. Et præterea hoc nomine Thracie quidam fluvius, a quo Hebrus initium sumit, qui ob id Oeagrus cognominat. Virg. 4. Georg. Tum quoq; marmore caput a cervice revulsum Gurgite cum medio portans Oeagrus Hebrus, &c.

Oeanthē, ^{sānūs}, īērōr, Stephano, Oppidum est Locrotum: apud Plin. lib. 4. cap. 3.

Ochares, ^{sānūs}, Dani fabularius, cuius industria ipse Darius Persiarum regnum adeptus est. Nam quum placuisse septem Persiarum Satrapis, ut postridie singulos equos certum in locum adducerent, cuiusq; equus primus hincitum edidisset, is Persiarum rex declararetur: Ochares te intellecta, domini equū eodem in loco quod convenienter erant, equeq; admisit. Quo quā postridie reduceretur, coitus desiderio rufus hincitum edidit. Vide Herodotum lib. 3. & Iustinum lib. 1.

Oebalīa, ^{sānūs}, Vulgo Taranta. Regio in Peloponneso, quæ & Laconia dicitur ab Oebalo Arguli filio, qui rex Laconum fuit. Statius lib. 1. Achil. Solverat Oebalio classem de littore pastor Dardanus. Quod autē Virg. lib. 4. Georg. dixit: Nanq; sub Oebalīa memini me turribus altis, &c. ideo posuit, ut ostenderet Tarcentum à Laconiis fusile conditum, quorum pars est Oebala.

Oebalīa, ^{sānūs}, pen. cor. ^{sānūs}, Dicti sunt Castor & Pollux ab Oebala Laconia regione, in qua nati scruntur. Ovid. 5. Fast. Effigie Oebalīa curia potuere sequentes. Helena quoque horum soror eandem ob causam Oebala dīta est.

Oebalīa, ^{sānūs}, pen. cor. ^{sānūs}, Rex Laconum, Arguli filius, à quo regio Oebala. Alius fuit Telonis Copreatus regis, & Sebeticis nymphæ filius, qui bonam Campaniæ partem in ditio nem suam rededit. Vide Servium in Virg. 7. Aen.

Oechalīa, ^{sānūs}, Vrbs Laconia, ab Oechaleo fluvio cīm præfluenta ita dīta, sed postea ab Hercule eversa. Vnde & ea pars Laconia, quæ ubi huic propinquæ est, Oechalia appellatur. Virg. 8. Aen. Ve bello egreras idem disjecerit urbes, Trojaneq; Oechalamq;. In hac Euryalus regnabit, qui Hercules filiam Iolam ante promissam negavit, quod filius cum dehor-

tatus, Herculem & uxorem & filios esse interemptum affie- maverat. Quare illum & filios interemis. atq; Oechalam ejus urbem evertit, teste Virg. 8. Aen. Ovid. lib. 9. Metam. Victor ab Oechala Cenzo riē paravit Sacra Iovi, & Aliæ etiam faciunt Oechalīa, ut in Thessalia, & Bubera.

Oedipus, hujus Oedipodis, vel Oedipi, ^{sānūs}, German.

^{Eis} Sohn Lai des Thebanischen Königs / welcher dem wunderthihs ^{Syphus} genannt/sem frag aufgesetz̄t hat/ob es damals vmbbaute. Lai, Thebanorum regis & localtæ filius fuit: quem pater quā ex Apollinis oraculo futurum intellexisset, ut à filio occideretur, pastor occidendum tradidic̄t: qui misericordia comorū, quum invitus regis filii manus inferret, neque tamē regis imperium auderet detrectare, perforatis gladio plantis, vimineque trajecto, ex arbore suspendit, futurum putans ut ita inedia moreceretur. Ceterum quum Phorbas Polybii Corinthiorum regi pastor illā nec facet, auditio vagitu, eō accurrens, puctum servavit, reginæque, quæ libens carebat, magni muners loco obtulit: à qua, veluti puer cœlitus mis- sus, filii loco est educatus, & à pedibus ex vulnere tumen- tibus, Oedipus est appellatus. Grandior deinde natus factus, quum son̄e Thebas veniret, Lajum patrem suum ignorans occidit, loca latique matrem duxit uxorem. Postea verē re cognita, tantorumque à se scelerum pœnam repetens, utrumque sibi eruit oculum, Athenasque in voluntarium concessit exilium. Declinatus autem Oedipus, Oedipi, per tertiam declinationem: vel Oedipus, Oedipi, per secundam: ut apud Plautum in Pœn. Oedipo est conjectore opus, qui Sphingi interpres fuit. [¶] Pro codem etiam legimus Oedipodes, & per primam declinationem. Statius lib. 1. Thebaid. Oedipodæ confusa domus. [¶] Davus sum, non Oedipus, proverbio usurpatur a Davo apud Terentium in Andria, quum vellet significare hominem se rudem, ad intelligenda obscuriora anigma- ta minime parem esse. Tractum est proverbium à calido, acuto. Oedipi ingenio, quod dissoluto Sphingis ænigmata in vulgi cœlio proverbium.

Oedipodōniūs, ab Oedipus deducitur. Lucan. Oedipodio- nias infelix fabula Thebas.

Oedipodōniūs, pen. cor. Patronymicum masculinum. Stat. 1. Theb. Iorete patriis olim vagus exul ab ora Oedipodio- nides farric deferta petrat Aonia.

Oenānthīa, Vrbs Sarmatiae in Alia. Ptolem. lib. 5. Hodie s. Se- phia, alias Oenanthe.

Oeneus, ^{sānūs}, Aetolia rex Parthaonis filius, qui ex Althea Thelli filia Meleagrum, Tydeum, & Dejaniram genuit, quam Hercules duxit uxorem: licet alia matrem Tydei Eurigoēam appellant. Stat. libro 1. Theb. Vos quæ progenies quanquam Calydonius Oeneus, &c. Fabulantur Poëtae, regem hunc de primis, omnibus numinibus sacrificasse, excepta Diana, quæ irata aprum immisit qui cuncta vallabat, donec à Meleagro occidetur. Hæc Servius.

Oenēus a. u. pen. prod. Quo usus est Ovid. 8. Metam. & Oe- neus per quantu^s syllabas, quo utitur Stat. 5. Theb.

Oenōndā, ^{sānūs}, Oppidum Cabalæ, quæ Lyciæ regiun- cula est, tria habens oppida, Balburam, Bubonem, & Oeno- andam. Autor Plin. lib. 5. cap. 27.

Oenōchēmā, ^{sānūs}, Mons in finibus Africæ.

Oenōchōnūs, Vide ONOCHONVS.

Oenōmāls, ^{sānūs}, Hippodamia pater. Elius rex, & Pise, & ex Mare & Harpina Alop: seu, ut aliū tradunt, Euryihoē Danai filia progenitus, qui quum ex oraculo se à genero in- testectum tri didicisset, & illa tamē à mulius procis ob formam prestantiam ambiretur, curule centamen procis proposuit, ea lege ut filia victori in matrimonium cederet, victus mor- tem subiret. Tredecim iugis vičis & occisis, Pelops Tantali filius amore ejus captus. Mytilum ejus autigam pretio cor- rupti, ut axes infirmos & fragiles curvi subjungent. Quo facto, Oenomaus unā cum curu corrut, membrisque om- nibus ea ruina collisit, mortuus est. Pelops itaque & conju- ge & regno potius, universam Cherroneum de nomine suo Peloponnesum appellavit. Strab. lib. 1. Alter fuit Pelopon- nesus in bello Troiano ab Hectori interfelus, teste Homero.

Oenōs, es, ^{sānūs}, Oppidum Greciæ, Atticam à Boronia distin- gnat: cuius meminit Thucyd. lib. 3.

Oenōne, ^{sānūs}, Nomen Nympha Phrygicæ, que Paridem ada- mativ. Ovid. in Epist. Quum Paris Oenone poterit ipsare re- licta. Ad fontem Xanthi versa recurret aqua.

Oenōpides, ^{sānūs}, Nomen Mathematici ex Chio insula, Anaxagora aliquanto minor.

Oenōtriā, ^{sānūs}, German. Das Weintambt Italia.] Regio Italia, seu ipsa Italia, cuius populi Oenotri dicuntur, vel Oe- notriæ appellata ^{an} rēs, quod optima in Italia vina na- scantur, vel fuit Varrus putat ab Oenotri Sabinorum Rege.

Virg. lib. 1. Aen. Oenotri colicte viti nunc fama minores Ita- liam dixit ducit de nomine gentem. &c.

Oenotridēs, *ἰωνοπίδης*, *οἰνοπίδης*. Dictē sunt duæ insulæ, quæ sunt contra Veliam Pontia scilicet, & Icia, Plin.

Oenussæ, *οἰνοῦσαι*. Tres insulæ sunt ante Messenam Peloponēsi urbem: quartū meminit Plin. lib. 4, cap. 12. Et itē Oenussæ exigua insula, Chio adiacens: de qua idem Plin. lib. 5, cap. 21.

Oesyme, *εὐσύμη*. Oppidū est in Thracia, sive in ea Macedonice parte, quæ Thracia proxima est, non procul à Philippis, & Neapo. Meminit hujus oppidi Plin. lib. 4, cap. 11.

Oetæ, *οἴτη*. Ger. Ein hoher Berg zwischen Theßaliam und Makedoniam. Mons inter Theßaliam, & Makedoniam clavis morte & sepulchro Herculis, & copia hellebori, quod optimum in eo nati traditur. In hoc monte (ut Servius inquit) stellæ videtur occidere, sicut de monte Ida nasci. A Parnassio usq; Pindū pars in Thermopylæ vergens, proprie Octa vocatur.

Oetæus, *οἴτης*. Vnde Hercules Oetæus, nomen Tragœdix apud Senecam.

Oetolcyros, *οἰτολύκρος*. Lingua Scythica Apollo dicebatur.

Oetæus, *οἴτης*. Gigas ingens fuit, filius Atoi, & frater Ephialtis, qui in Crete bellum gerit, ut Salustius refert. Vnde Oetæus campti dicti sunt.

O ante G.

Ogdolapis, *ογδόλαπις*. Fluvius navigabilis, ex Alpibus fluens, & juxta Segeficam urbem in Saum irruptus. Vide Strab. lib. 4.

Ogdōis, *ογδόης*. Aegypti rex, Achoreus cognominatus, qui Memphis cōdit à nomine filie. Autor est Diodorus Siculus.

Ogyges, *ογγής*, pen. cor. *ογγης*. Thebanorum rex, qui Thebas Bœotias edificavit, circiter mille & quingentos annos ante urbem conditam. Sub hoc rege fuit diluvium magnum, teste Augustino de Civitate Dei, non illud quidē maximū, quod Noē temporibus continguisse Sacra litera testantur: sed tamē majus eō quod Deucalionis seculo bonam terræ partem inundavit.

Ogyg'ia, *ογγηγία*, *ογγηγία*, *ογγηγία*, *ογγηγία*. Autor carminis de Actæ, quod Virgilii à quibusdam adscribitur. Nunc juvat Ogyg'ia circumdata mentis Thebis, *ογγηγία*.

Ogyg'ia, *ογγηγία*. Insula inter Phoenicium & Syriacum mare, ab Ogyge Thebanorum rege, qui in ea regnauit, appellata: in qua Calyno nympha habitavit, quæ Vlyssem tempestate eō ad alium hospitio & lecto excipit, ejusq; amore capta septem annos apud eī denuntiavit, tandemq; love jubente dimisit. Homerius in primo Odyllo.

Ogylys, *ογγηλης*. Insula est inter Peloponnesum, & Cretam, Stephan.

Ogyris, *ογγηρίς*. Insula est ante scilicet Arabiam, Eritræi regis monumero nobilitata. Autor Plin. lib. 6, cap. 18. Rufus ex Dionysio: Ogyris inde illo promit caput, aspera rupes Cæna nidas, quæ le pelagi procul invenit undis Regis Eritræi tellus, *ογγηρίς*. Hujus insula in oīlō dicuntur Ogyritis, *ογγηρίτης*.

O ante I.

O'clēs, *οἰκλῆς*. Filius fuit Antiphatis filii Melampi, & pater Amphial Argivius. Homer. lib. 15, Odyllo.

O'ileus, *οἰλεύς*, per tres syllabas, pen. prod. *οἰλεύς*. Locrorum rex fuit, & pater Ajacis illius, quem ab eo Virg. Oileum cognominat lib. 1. Aen. Vnus ob noxam & fortia Ajacis Oilei.

Oină, *οἰνά*. Aristoteles in libro quem *οἰνάς* dicit, *οἰνάς* in scriptis, Tuscia urbs est munitissima, in cuius medio collis est editissimus, triginta itadiorum, aquas & silvas in vette habens. Hoc tamē opidum an unquam fuerit, vident Ariostotes, nemo Geographus eius meminit.

O ante L.

Oibis, *οἰβίς*. Pamphyliæ oppidum juxta Catara fren fluvium, teste Plin. lib. 2, cap. 27. Fuit & Olbia Bithyniæ urbs in extremo Ascanii finis sita, que postea Nicæa appellata fuit. Et & alia in Sarmatia Europea ad Boryspheneum amne, quæ & Borysphenis appellatur à Ptolemeo tabula octava Europæ: cuius etiam Plinius meminit lib. 4, cap. 11.

Oibispolis, *οἰβίσπολις*. Oppidum esse Galliæ Narbonensi a. apud Ptolem. lib. 2 cap. 16. Strab. lib. 4. Olbiæ vocat.

Oibispolis, *οἰβίσπολις*, Civitas Sarmatia Europeæ, ad Borysphenensem amne & V.M. pali, à Mari recedens. Hanc Milesii considerat, teste Strab. lib. 7. Vnde & Metropolis appellata est. Ptolemaeus Olbiæ vocat, & Borysphenidem.

Oleachites, *οἰλαχῖτες*, *οἰλαχῖτες*. Zeugitanæ regionis: hoc est, Africa proprie dictæ, finis est: cuius meminit Ptolemaeus.

Olenus, *οἰλένος*, pen. corr. *οἰλένος*. Bœotia urbs sic dicta ab Oleno Volcani filio. Fuit & alia urbs in Aetolia, juxta quam fuit apud Calydonius. Strab. lib. 1.

Olenus, *οἰλένος*, pollicifiv est ab Oleno unde Capella Olea, vocata est. Amathite capra, Iovis altitrix; propriea quod circa Nolenum Bœotia & aata dicatur, & nutrita. Ovid. 5, Faust. Nescit Olea signum, pluviale Capelle.

Oleris, *οἰλερίς*. Vnde Creta in edito loco sita, ultra Hierapetnam. Hinc Mincira Oleria, & Fellum olenum in eius honorem, Stephanus.

Olaros, *οἰλαρός*. Insula in mari Aegæo, una Cycladū, de qua

OLI OLY

Virgil. lib. 3. Aeneid. Oliaron, niveanque Paros, *οἰλαρόν*. Oliba, Ptolem. lib. 2, cap. 6. Hispania Tarraconensis ubi. Olicana, *οἰλικανα*. Viba Britannæ apud Ptolem. lib. 2, cap. 3. O'lizon, *οἰλιζόν*, *οἰλιζόν*. Theßaliz oppidum, cuius meminit Homerius in Catalogo.

Olympē, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*. Viba Illyridis, cuius incolæ dicuntur Olympe. Autor Stephanus.

Olympiā, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*. Viba Elidis fuit, quo quennali adorum celebritate, quæ & ipsa Olympia dicebantur, vico vibi celeberrima. Stephanus Olympiam candem putat suisse cum Pisa. Strabo autem lib. 8, videtur indicare Pisæ partem suisse. Cic. 1. Tus. Quam Olympiam venisset, in maxima illa quinquennali celebritate locorum.

Olympiā, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*. Ger. *Σάλοντα* oder *Σάλοντα* Hercules bei der *Σταθμὸς* der Landstafheit Elida zu Ehren des angerichtete hat. J. Ludi ab Hercule instituti in honorem Iovis, circa Olympiam Eleæ regionis urbem: à qua & nomen habent. Hercules enim Augæa Elidis rege superato repugnat, eius stabulo, in campus Olympiacæ vicinia iuxta Alpheum fluvium, sacrificium instituit, quod quanto quoq; anno, vel

(ut Lycophronis interpres afferit) quin quaglimo mensa celebraretur: idq; eo consilio, ut in illo certamine Græcæ juvenis sc̄e pentathlo: hoc est, quinq; gymnasticis certaminibus exerceret, castibus scilicet, curvis, laeta, disco, & palestra: usq; veluti meditationibus vero certamini præluderet. His certamini quanto die finis imponebatur: & vītor (qui Olympianes vocabantur) oleastro: vel (ut Arisotels placet) olei, que philestophano dicuntur, coronabantur: tantumq; ei bonus habebatur, ut non per portas urbis, sed per ruinas murorum, incolis in curru in patrum reverberet. Horat. 1. Epit. 11. Qui cum pago, & circum compita pugnat. Magna coronari contemnat Olympia. Cicero de Clas. Orat. Pugiles exercitati pugnos & plágas Olympiorum cupidi ferre possunt. Idem 2. de Divinac. Cuius ad Olympia profici cogitans, viuis chlamis curru quadrigarum vehit.

Olympiā, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*. Vt Olympiacum certamen, Victoria Olympiaca. Autor ad Herenn. lib. 4. Quali liquit ad Olympiacum veneri cursum, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*. Virg. 3. Georg. 5. ea qui Olympiacæ miratus præmisit palme Pater equos.

Olympiā, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*. Ger. *Διατάξη Ολυμπίας* et *Θεατήριον Ολυμπίας* der *Στίγος* schließt. Qui in Olympiaco certamine vītor evālit, non quippe vīctor dicitur. Attalus de Varia histori. lib. 10: Duxit ad Olympicum certamen silium suum Pherenice famina, prohibentibus eam spēdere qui præsidebant: licet id sibi persuaserit, quæ patrem & fratrem habebat Olympianicas. Cic. pro L. Flac. refert quod si apud Græcos esse Olympianicem, judicabatur pro p. cæl. maius & gloriolus quam Romæ triumphasse.

Olympiā, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*. Ger. Ein unter den Griechen sehr geliebtes Spiel ist über die Woden hin ausgetragen. J. live (ut Lycophronis interpres tradit) quinqua iusta menlior: quod Romanis inter alias appellatur: intervallo scilicet interceptu inter duo Olympia. Ger. ci enim tempora per Olympiadas iunguntur, ita numericas Olympiadis primæ, aut secundæ, aut tertiaræ anno primo, vel secundo, vel tertio, vel quarto. Attal. et Collesius & in Olympiæ vīctores iterū & tercū diomēs. Plus in Menach. Iterum *οἰλυμπία*, Pythia & tertium Olympia.

Olympiā, *οἰλυμπία*. Nomen mulieris propria, quo nomine ditta Alexander Macedonia matre, cuja frequens est menu apud Plutarch. Curtium, & alios.

Olympiē, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*. Locus in Delia, quem quum Atheniensis Adratin sumptu condidissent, Novas Athenas Adratinas vocantur. Stephan.

Olympiā, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*. Nomē programmati qui docuit Epaminundam cantare vobis.

Olympiā, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*. Ger. Ein hoher Berg in Thrakien, wo das große Festival hieraus steht. Monx cuius ventus siquaque adeo astollitur, ut summum eius accidere cursum vocet. Propter quod Poëtæ eccliam Olympum vocat. Dicitus Olympus, qualis *πολιτεία* scilicet totus fulget solē enim clara habet, nullusq; unquam rubibus fuscatur. Lucas lib. 2: nubes excedit Olympus. *εἰς* autem quatuor motes hominem. Primus in monte altissimus inter Theßalam & Makedoniā, qui iamē Theßaliam ascribitur. Alter in Galliæ Graecia, vel in Cypro. Alius apud Myos, ad cuius radices Primus ab Annibale condidit. Quartus, ad mare Rubrum in Aethiopias, hunc longe ab Heliopolis oppido: qui ostente soe usq; ad quatuor diei horam flammis emittit. Virg. 1. Georg. Scilicet eti. Ola frondosum involvere Olympum.

Olympiā, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*, *οἰλυμπία*. Mysia nubico & poëtra Melicus & elegans Marlys Satyrus discipulus, qui ethane legē dedit, moxq; pugnandi repeit, & docuit. Floruit ante Iulium Taojanum. Ab hoc & mons in Myso nomen accepit. *εἰς* Iulium datus junior ē Phrygia tibicen tempore Midas regis. Sodas.

¶ Tertius